

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 9084/10

חלו ואח'

על ידי ב"כ עוה"ד אלעד כהנא ואח'

מרח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200

טלפון: 02-6283555; פקסי: 02-6276317

העותרים

נגד

המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית ואח'

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

טלפון: 02-6466513; פקסי: 02-6467011

המשיבים

תגובה מקדמית לעתירה מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת כב' השופט הנדל מיום 12.1.11, ולבקשה להארכת מועד, מתכבדים המשיבים להגיש תגובתם המקדמית לעתירה, כדלקמן.

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים, כי ישונה מענם הרשום של שלושת ילדיה הקטינים של הגב' חלו (העותרים 1-3) מרצועת עזה לאיו"ש, וזאת בהתאם להודעות עדכון מרשם האוכלוסין שהועברו, לכאורה, מהרשות הפלסטינית לצד הישראלי.

יצויין כבר כעת, כי המשיבים סבורים שאין מקום לדון בעת זו בעניינם הפרטני של העותרים וזאת בהתחשב בכך שלאחרונה הוחלט על ידי המשיבים, במסגרת מחווה מדינית, להתיר את השתקעותם באיו"ש, בהתאם לכך – את שינוי מענם של 5,000 פלסטינים שמענם הרשום ברצועת עזה, השוהים כיום באיו"ש, מתוכם כ-3,300 פלסטינים שמענם הרשום ברצועת עזה, אשר שוהים באיו"ש ונכנסו לאיו"ש במסגרת ה"מעבר הבטוח" עד לשנת 2000. אשר על כן, נכון לעת זו התייתרה העתירה למעשה, שכן עומדת כעת בפני העותרים, אשר על פני הדברים המחווה האמורה רלוונטית בעניינם, האפשרות להגיש בקשה במסגרת המחווה, ולאחר בחינת בקשתם לגופה, ובמידה שבקשה מתאימה תועבר על ידי גורמי הרשות הפלסטינית וכן העותרים יעמדו בקריטריונים שנקבעו, תותר השתקעותם של העותרים ושינוי מענם. הכל כמפורט להלן.

2. אמם של העותרים, הגב' חלו, רשומה כתושבת איו"ש ולפי רישומי המשיבים היא שוהה באיו"ש ברציפות החל מחודש יולי 2000, אז נכנסה לאזור לאחר שהייה ברצועת עזה.

אשר לאב המשפחה, מר חלו, אשר רשום כתושב רצועת עזה, הרי שמהבדיקה שערכו המשיבים עולה כי האחרון נכנס לאיו"ש בחודש אוגוסט 2000, במעבר הבטוח וללא מניעה בטחונית, ומאז שוהה גם הוא באזור.

העותרים נולדו בשנים 1993, 1994, ו-1996 בהתאמה, ברצועת עזה. מבדיקה שנערכה במערכת הממוחשבת שבידי המשיבים, עולה כי העותרים רשומים כתושבי רצועת עזה. יצויין, כי במערכת הממוחשבת של המשיבים לא נמצאה אינדיקציה המצביעה על מעברם של העותרים מרצועת עזה לאיו"ש, יחד עם זאת, נוכח גילם של העותרים באותה העת, לא מן הנמנע כי עברו לאיו"ש עם הוריהם בשנת 2000, וזאת על אף היעדר הרישום במערכת הממוחשבת.

אשר על כן, על פני הדברים נראה כי העותרים שוהים באזור תקופה ממושכת, ומאז שנת 2000 לכל הפחות.

3. המשיבים יצינו, כי כפי שצינו במספר עתירות התלויות ועומדות בפני בית המשפט הנכבד, הסעד האמיתי אותו מבקשים העותרים אינו רק סעד טכני שעניינו תיקון הרישום במרשם האוכלוסין, כי אם הוא כי תתאפשר השתקעותם באיו"ש של העותרים 1-3 (להלן - העותרים), הרשומים כולם כתושבי רצועת עזה.

בתקשר זה נבקש להדגיש את עמדת המשיבים, לפיה העתקת המגורים באופן קבוע והשתקעות באיו"ש של מי שאינו רשום במרשם האוכלוסין כתושב איו"ש, מחייבת היתר מאת המפקד הצבאי באיו"ש. לפי מדיניות המשיבים, מאז פרוץ האירועים הביטחוניים בספטמבר 2000, מאושרת העתקת מקום מגורים מרצועת עזה לאיו"ש אך ורק במקרים הומניטריים חריגים ביותר (אשר החל מיום 8.3.09 מפורטים בהוראת "נוהל טיפול בבקשות השתקעות תושבי רצועת עזה באיו"ש" (להלן: הוראת נוהל השתקעות)), שענין בכתב את המדיניות הנהוגה על ידי המשיבים בעניין זה החל משנת 2000).

עוד נציין, כי סוגיית השתקעותם באיו"ש של מי שרשומים במרשם האוכלוסין באזור כתושבי רצועת עזה, ובכלל זה גם הוראת נוהל השתקעות, תלויה ועומדת בפני בית המשפט הנכבד במסגרת כמה עתירות שונות (שבניהן, בין היתר, בג"ץ 660/08; בג"ץ 2905/08; בג"ץ 3911/08; בג"ץ 6685/09; בג"ץ 2088/10 ובג"ץ 4019/10 (להלן: עתירות ההשתקעות)).

יחד עם זאת, סבורים המשיבים כי **בנסיבותיהם של העותרים שלפנינו**, אין מקום להידרש בעת זו לסוגייה העקרונית של השתקעותם באיו"ש של תושבי רצועת עזה, ואין מקום לדון בעת זו בעתירה שלפנינו לגופה.

4. כפי שצויין בקצרה כבר לעיל, לפי הנמסר מגורמי הצבא, אך לאחרונה, במסגרת מחווה מדינית שניתנה על ידי מדינת ישראל והוצגה בפני שליח הקוורטט למזרח התיכון, מר טוני בלייר, הוחלט להתיר את השתקעותם, וכפועל יוצא מכך את שינוי מענם, של 5,000 פלסטינים שמענם הרשום ברצועת עזה, השהים כיום באו"ש, מתוכם כ-3,300 אשר שוהים באו"ש ונכנסו לאו"ש במסגרת ה"מעבר הבטוח", טרם פרוץ האירועים הביטחוניים בשנת 2000, ולא קיים בעניינם חומר ביטחוני שלילי, הכל בהתאם לרשימה שתועבר על ידי הרשות הפלסטינית, בהתאם לשיקול דעתה.

5. בנסיבות אלה, בפני העותרים, אשר על פני הדברים נראה כי הם נכנסו לאזור עם הוריהם בשנת 2000 במסגרת ה"מעבר הבטוח", פתוחה כעת האפשרות לפנות למשיבים, באמצעות המשרד לעניינים אזרחיים ברשות הפלסטינית, בבקשה להשתקעות ולשינוי מען בעקבותיה, במסגרת המחווה המדינית האמורה.

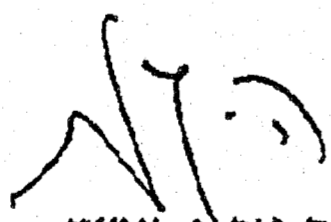
ככל שתוגש בקשה מתאימה באמצעות הרשות הפלסטינית, הרי שהיא תיבחן לגופה, ובמידה ויעמדו העותרים בקריטריונים שנקבעו, אשר על פני הדברים נראה שמתקיימים בעניינם של העותרים והוריהם, ובכפוף לקיומה של מניעה ביטחונית, תותר השתקעותם של העותרים באו"ש, ובהתאם לכך, ישונה מענם הרשום.

6. בהתחשב באמור, מקום שעומדת בפני העותרים אפשרות להסדיר את מעמדם באזור באופן המפורט לעיל, סבורים המשיבים כי העתירה שלפנינו התייתרה למעשה, ואין מקום לדון בה. לפיכך, דינה של העתירה להידחות על הסף, או למצער להימחק.

למותר לציין, כי באמור אין כדי למנוע מן העותרים לפנות בעתירה מתאימה לבית המשפט הנכבד, ככל שימצאו צורך בכך, לאחר בחינת בקשתם האמורה לגופה.

היום, י' אדר ב' תשע"א

16 מרץ 2011

הילה גורני, עו"ד

סגנית בכירה לפרקליט המדינה